

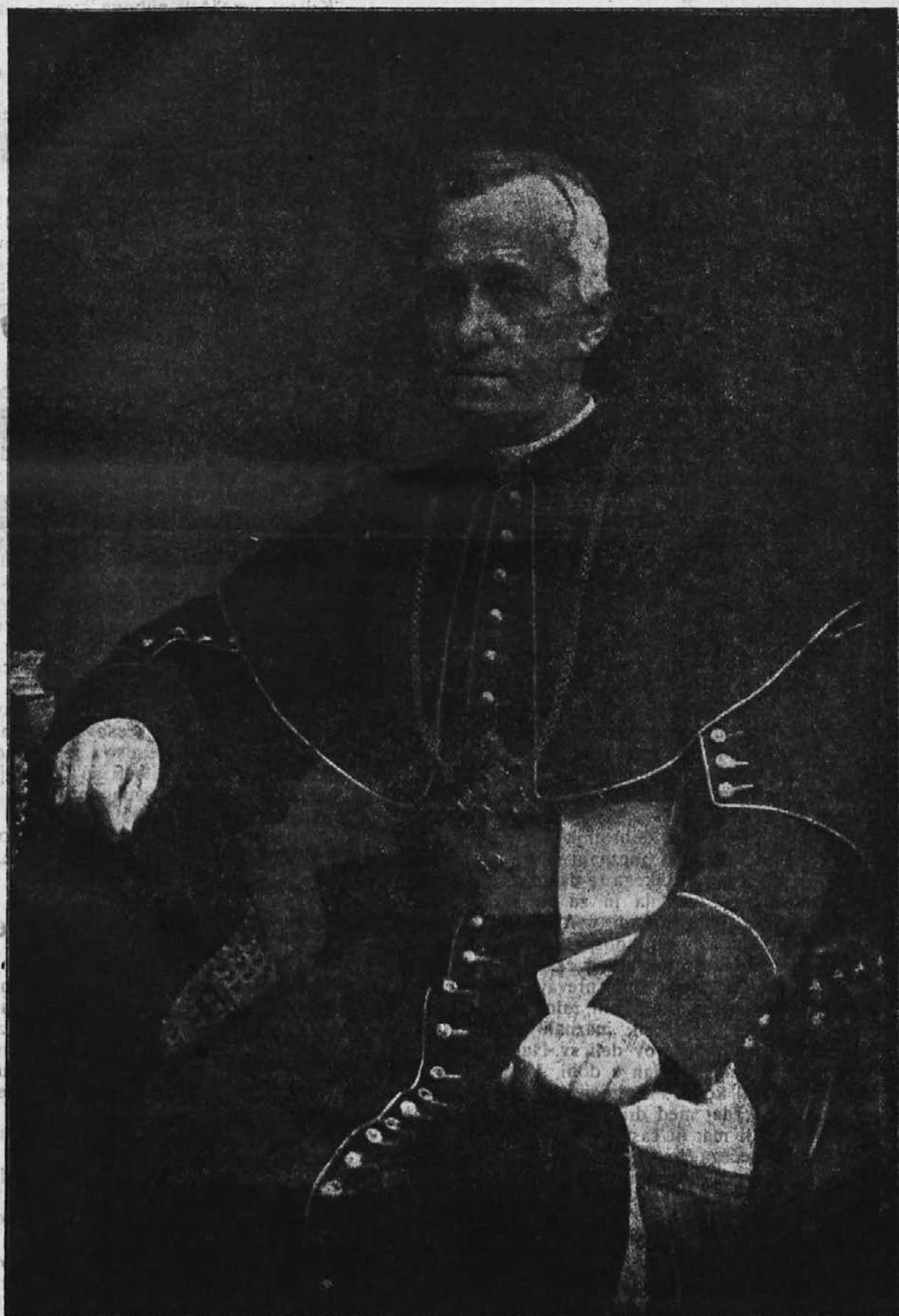
CERKVENI GLASNIK

Izhaja z a d n j i t e d e n v m e s e c u

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Posamezna šte. lka stane 2 Din.

*Prevzvišeni
pastir duš
v ljubljanski
škofiji,
blagoslov
prinesite
sleherni naši
družini!*

Za majnik.

Moja duša poveljuje Gospoda
in moj duh se raduje
v Bogu, mojem Zveličarju.
Zakaj ozrl se je na nizkost svoje dekle.
Glej, blagrovati me bodo odslej vsi rodovi.
Zakaj velike reči mi je storil
On, ki je mogočen,
in je njegovo ime sveto.
Od rodu do rodu traja njegovo usmiljenje
njim, ki mu v strahu služijo.
Moč je skazal s svojo roko,
razkropil je nje, ki so napuhnenih misli.
Mogočne je vrgel s prestola
in povišal je nižke.
Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne.
Sprjel je, kakor je govoril našim očetom,
svojega služabnika Izraela,
in se spomnil usmiljenja
do Arahama in njegovega rodu
na veke. (Lk 1,47—55.)

Pridi Sveti Duh!

Ko je sveti Pavel, veliki apostol narodov, na svojem drugem misijonskem potovanju prišel v poganske Atene, je našel oltar na katerem je bilo zapisano: „Neznanemu bogu“. Ubogi pogani so se pač zavedali, da je njihovo versko spoznanje nepopolno, pa so postavili ta oltar za čiščenje tistega boga, ki morda še nepoznan in nečesčen kje biva. Poln svetega navdušenja in skrbi za neumrjoče duše je sv. Pavel na atenskem trgu spregovoril: „Atenci! Po vsem, kar vidim, ste zelo pobožni. Ko sem namreč hodil okrog in ogledoval, kaj vi častite, sem našel tudi oltar, na katerem je bilo zapisano: „Neznanemu bogu“. Kar torej častite, dasi ne poznate, to vam jaz oznanjam.“ (Dej. ap. 17, 22, 23.)

Ta odlomek svetega pisma mi je nehote prišel na misel, ko sem prelistal koledar letošnjega maja. Ni letos majnik samo Marijin mesec, ampak za Tržič še posebej mesec Sv. Duha. Na dan sv. birme bo Sv. Duh svoje milostne darove, otrokom božjim pri svetem krstu podeljene, množil, budil, utrjeval. V svetih binkoštnih praznikih bo delil zopet obilne milosti. S svojo obilno naklonjenostjo je Sv. Duh spremljevalec in dobrotnik slehernega življenja, dasi je večinoma tudi nam „neznani Bog“.

Dan sv. krsta je za vsakega že dan zveze s sv. Duhom. Za pot zemeljskega življenja in za pot do nadnaravnega cilja nas tedaj sv. Duh prerodi. „Ako se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v božje kraljestvo“. (Jan. 3. 5.) Kakor je angel božji razgibaval od časa do časa zdravilne valove Bethesde, tako Sv. Duh prevaja otroke teme pri sv. krstu v otroke božje. — Ali ni žalostno, če nam je tak dobrotnik pozabljen, nečesčen, „naznani Bog“?

Pomnožitev svojih darov deli sv. Duh pri zakramentu sv. birme. To prejme kristjan v dobi, ko prične sam vsaj nekaj že zastavljati korak v življenje. Za bojovníke, za vojščake božje, nas tedaj med drugimi Sv. Duh stori. To pre-radi pozabimo. Ali mar ni častno ubogati razumnega, prevdarnega, dobrohotečega človeka? Ali ni tem bolj častno služiti Bogu in se zanj tudi bojevati, ko se pri tem bojujemo le zase, za svojo srečo, za svoje plačilo? In vendar! Kolikokrat slišimo, beremo, da se sovražniki Kristusa in svete Cerkve dvigajo proti vsemu kar je božjega, cerkvenega! Pa so tudi birmani, tudi sami za vojščake Kristusove zaznamovani. Sramotno se dvigajo proti temu, česar so se v mladih, nepokvarjenih, srcih z milostjo Sv. Duha oklenili, na kar so posebno pri sv. birmi naredili zavezo. Če zapusti

vojak zastavo, je sramotno; če vara kdo prijatelja, je to grdo; če izdaja kdo trojedinega Boga, je to grešno. Zoper Svetega Duha greši, kdor božjo milost zanemara in se spoznani krščanski resnici ustavlja. Kletev je to zoper Svetega Duha, katera se, po besedah Kristusovih, ne bo odpustila. Ne kakor da bi Bog tega greha ne maral odpustiti, ampak, ker tak človek sam stavi ovire Sv. Duha in odklanja milost, ki mu je za kesanje in odpuščanje grehov potrebna. Tak greh so storili Judje; kajti čudežev, ki je z njimi hotel Kristus omeščati njihova srca in jim po njih vzbuditi vero, niso priznavali za delo božje, temveč so jih v svoji zlobnosti pripisovali vplivu hudobnega duha. S tem so se naravnost ustavljali milosti Sv. Duha. Nekdaj klicanega in priznanega Sv. Duha bi poznejši njegovi sovražniki in nasprotniki imeli radi za nepoznanega. Sramotno, strašno!

Sveti Duh posvečuje, ko v svetem mašniškem posvečenju duhovniku odpre težko pot apostolov; ko pri zakramentu svetega zakona dušam in telesom zakoncev deli stvariteljsko milost za rojstvo in ohranitev dušnega in telesnega življenja; ko pri svetem obhajilu krepi in ohranja dušo pri Kristusu; ko pri sveti spovedi zabredlo dušo zopet dvigne k svetemu miru; ko pri svetem maziljenju prinaša zdravje duši in, če je koristno za dušo, tudi telesu.

To so samo dnevi sv. zakramentov, ki ne smejo iz našega spomina! Opominj naj nam bodo na Duha — Posvečevalca!

Tudi cerkveni prazniki in časi nas pogosto opominjajo na Boga Svetega Duha. Poleg svetih binkoštnih praznikov in praznika sv. Trojice naj bodo omenjeni: 1. Sv. adventni čas. Sveti duh je pripravljaval Zveličarjev prihod, vzbujal je hrepenenje in ihtenje pobožnih ljudi po njem in vedno bolj je posvečeval rodovinsko vrsto Zveličarjevo. — 2. Praznik Brezmadežne. Marija je bila po Svetem Duhu obvarovana podedovanega in vsakega dejanskega greha in v prvem trenutku življenja je bila obdarjena s posvečujočo milostjo. — 3. Božič. Sveti Duh je izobrazil sveto telo Jezusovo iz Marije in združil je Njegovo človeško naravo z božanstvom večne Besede. — 4. Marijino oznanenje. Sv. Duh je izvršil pri angelskem oznanenju čudo učlovečenja. — 5. Sv. Rešnje Telo. Pri sv. maši in sv. obhajilu deli milosti tudi Sveti Duh. — 6. Praznik Jezusovega Srca. To Srce je bilo napolnjeno z vsemi milostmi Svetega Duha. Od te obilnosti deli tudi nam dobrote. Nekaj podobnega lahko rečemo tudi o presladkem Jezusovem imenu. — 7. Tudi prazniki Matere božje in svetnikov so prilike, spominjati se Svetega Duha, po čigar milosti so ti izvoljenci božji sploh postali sveti. To velja posebno o Mariji, ki se imenuje „nevesta Sv. Duha“.

Sveto Cerkev in življenje milosti v naših dušah vodi Sveti Duh. Naj k nam prihaja in naj pri nas ostaja!

Bratovščina svetega Duha.

V Tržiču imamo vpeljanih mnogo verskih družb in bratovščin. Med temi ni na zadnjem mestu bratovščina Svetega Duha. Zdi se mi pa, da je zadnjih par let zanimanje za to bratovščino nekoliko padlo, zato ne bo odveč, če je enkrat na tem mestu s par besedami omenjena.

Leta 1882. je bila canonično ustanovljena bratovščina Svetega Duha na Dunaju. Papež Leon XIII. jo je potrdil in povzdignil v glavno bratovščino za vso tedanjo Avstrijo in Nemčijo. Vodili so jo očetje lazaristi, ki so znali vzbujati zanimanje vsepovsod.

V Tržiču so se prvi udje priglasili leta 1903. Poseben razmah je pa dobila bratovščina v letih pred vojso. Udje niso skrbeli samo za izpolnjevanje pravil, ampak tudi za lepoto hiše božje. Pri vseh novih napravah v naši župni cerkvi se je kar po vrsti udeleževala tudi ta bratovščina. Tudi po vojski ni zanimanje popolnoma zaspalo. Nekateri prav vestno izpolnjejejo pravila. Članska številka je v Tržiču dosegla lepo število 338.

Namen bratovščine je: 1. Večje češčenje Svetega Duha. 2. Prošnja za zunanjo in notranjo slavo sv. rimske katoliške Cerkve. 3. Posebna molitev za dovoljno število zares vrednih in pobožnih duhovnikov. Nameni so jako lepi.

Dolžnosti udov. Pravzaprav udje nimajo določene nobene posebne dolžnostne molitve. Deležni so odpustkov, da so te veljavno sprejeti. Vendar je jako priporočeno moliti vsak dan sedem Čast bođi Očetu . . . za sedmere darove Svetega Duha in eno Češčenje Marljivo v čast Materi božji, brezmadežni nevesti Svetega Duha, za duhovnike. Tudi obhajajo udje lepo binkošne praznike in v mesecu novembru prosijo Svetega Duha, očiščevalca grehov in začetnika svetosti, božje milosti zase in za duše v vicah.

Deležen je lahko duhovnih dobrot bratovščine vsak, ki se vanjo pravilno vpiše.

Od leta 1919 imamo centralo za slovenske bratovščine Svetega Duha v Mariboru. Tej je pridružena od sedaj tudi naša bratovščina, ki je bila s tem odstopila od dunajske centrale.

Pravilno vpisovati v bratovščino ima v Tržiču pravico vsakokratni župnik ali kdo, ki ga on določi.

Naša bratovščina skrbi tudi vsako leto za svete maše, ki se darujejo ne samo na čast Svetemu Duhu, ampak tudi za žive in mrtve ude.

Novi udi naj se oglašajo letos okrog Binkošti v župni pisarni.

Bratovščina bodi priporočena!

Birmovanje in škofova kanonična vizitacija v Tržiču.

Že v zadnji številki je bilo o sveti birmi to in ono zapisano. Nekatere stvari naj bodo za čas birmovanja še omenjene!

Obleka pri birmi bodi dostojna! Že se je zgodilo, da je bila kakšna botra ali birmanka odslovljena iz cerkve vsled nedostojne obleke. Svetost zakramenta in hiše božje, kakor tudi dostojanstvo človeškega telesa, zahteva spodobnost v obleki! Pravila za dostojno žensko obleko so znana: krilo preko kolen, rokavi vsaj do komolca, izrezek okrog vratu ne prevelik, prozorno blago primerno podloženo.

Birmanska darila. Naj ne bodo poglavitna skrb! Naj pa ne manjka med njimi rožnega venca in molitvenika. Ne kupujte raznih sejmarških molitvenikov lepe zunanje opreme, pa zato prazne vsebine. Najprimernejši molitvenik je „Pri Jezusu“ ali „Večno življenje“. Tudi ta dva molitvenika dobite v različni opreml.

Birmancem ne opojnih pijač! Tega in onega smo že slišali, ko je pripovedoval, da je bil na dan sv. birme prvič pijan. Žalosten spomin! Za otroka ni alkohol. Pametni botri to vedo in znajo svoje birmance drugače lepo razvedriti na ta pomembni dan.

K sveti maši na dan sv. birme! Birmanci in botri naj za to skrbijo. Bo v birmanskem jturu več sv. maš in kdor ne more biti pri škofovi sv. maši, naj pride preje, da izpolni nedeljsko dolžnost!

Odpustki! Škof podelijo vsem navzočim vernikom 50 dni odpustka, onim ki prejmejo sv. zakramente pa popolni odpustek pod navadnimi pogoji.

Razvrstitev birmancev po cerkvi bodi lepa in hitra! V tem ubogajte hitro reditelje. Vsak boter naj stopi za svojega birmanca. Birmanec naj ima v sklenjenih rokah listek, preko rok pa birmanski trak. Ko škof molijo nad birmanci, naj ti pokleknejo. Tedaj, ko pridejo škof do vsakega posameznega birmanca, položi boter svojo desnico na desno ramo birmanca in jo med birmovanjem drži položeno na ramo. Po prejetem svetem zakramentu zaveže boter trak preko čela in pelje birmanca skozi moško kapelico, kjer bo trak odvezan in sveto olje ponovno zbrisano.

Zadnji blagoslov. Spada k obredu sv. birme. Zato se morajo botri z birmanci po odhodu iz cerkve še vrniti

nazaj v cerkev. Ne zamudite tega blagoslova! Par minut pred podelitvijo tega blagoslova bo pozvonilo z velikim zvonom. Tedaj takoj vsi birmanci v cerkev! Apostolsko vero in Oče naš s Češčenom Marijo naj moli vsa cerkev na glas. Enako naj bo pri rožnem vencu med birmovanjem.

Spored ob birmi. V petek, 3. maja, se pripeljejo škof iz Dupelj popoldne ob pol šestih zvečer. Na meji župnije jih sprejme patronat, cerkvena ključarja in konjenica. K sprejemu na glavnem trgu so vabljeni uradi, predstavniki mestne in okoliških občin ter požarna bramba. Od mosta sv. Janeza proti župni cerkvi naj stoje v špalirju najprej šole, nato pa razne organizacije tako, da bodo cerkvene družbe bližje cerkve. Po pozdravih bo v cerkvi blagoslov z Najsvetejšim. Po šmarnicah bo pred župniščem podoknica Prezvzišenemu.

V soboto na god sv. Florijana bodo škof imeli sveto mašo ob osmih pri oltarju sv. Florijana, ob devetih pa bodo vodili običajno prošnjo procesijo. Po slovesni sveti maši bo obisk zavodov na Skali, Rokodelskega in Dekliškega doma. Popoldne od treh dalje odidejo škof v obe šoli, najprej v osnovno, potem v meščansko. Vsi učenci morajo priti v šolo, kot jim bo napovedano.

V nedeljo ob devetih bo med svečanim zvonjenjem vhod Prezvzišenega v župno cerkev. nato škofov blagoslov, razglasitev odpustkov, škofova sveta maša, blagoslov z Najsvetejšim, pridiga, birmovanje, molitve za mrtve v cerkvi in na pokopališču.

Spovedovali bodo škof v župnikovi spovednici v soboto in nedeljo zjutraj od petih dalje.

Ob pol petih v nedeljo popoldne se odpeljejo škof v Lom.

Grobovi.

Vedno se odpirajo, pri vsakem stojimo v misli zatopljeni: Kdaj se odpre grob nam. Opomin, velik in važen so nam grobovi. Ne bodimo za ta opomin gluhi! Pa tudi odmrlo zemeljsko življenje vsakega, katerega telesne ostanke grob sprejme, nam je opomin in nauk za marsikaj. Postojmo pri par grobovih, ki so se v letošnjem letu odprli na našem pokopališču in mislimo!

1. † **Luka Kurnik.** Rodil se je v Tržiču in poznalo se mu je, da je iz rodu, ki nam je dal domačega pesnika Vojteha Kurnika. Dne 16. okt. 1888 je zagledal luč sveta. Nadarjenost je pokazal v izredni meri že v otroških letih. V šoli je bil vedno eden prvih.

Po dovršeni ljudski šoli se je izučil mizarstva. V tem poklicu se je pokazal tako spretnega, da je takoj po dovršeni učni dobi dobil obrtni list. Ni se uril še kot pomočnik v kakšnem obratu, pač pa si je znal utreti pot v devettedenski tečaj za pospeševanje obrti na Dunaju in pozneje v tečaj za obrtno knjigovodstvo v Št. Vidu.

Tržičan je bil z dušo in telesom. Posebno mu je bilo tudi ljubo ognjišče prosvete v društvu sv. Jožefa in pa pevski cerkveni zbor. Bil je vedno vesel, dovtipen, šaljiv. Vsak ga je rad imel v svoji družbi.

V najlepši dobi življenja mu je pa Bog poslal težko preizkušnjo. Dolga, triletna bolezen ga je naravnost prikovala na posteljo. A težko je najti tako potrpežljivega bolnika. Še šaljivost je ohranil in često zabaval tiste, ki bi morali tolažiti le njega. Živa vera mu je dajala moči. Ko ga je neka gospa prišla obiskat, ji je lepo govoril: »Kaj je na svetu življenje? Tu ležim, precej zapuščen in pozabljen od vseh prijateljev. Ko bi žive vere ne imel, kako bi vse to prenašal?

Sam reven, odvisen od drugih, je še v bolezni sočustvoval z drugimi. Obleko je podaril revežu, zraven je pa pomembno pripomnil: »Saj jo bom na dan sodbe dobil nazaj!«

Kadar je prehude bolečine prenašal, se je rad tolažil s svetim Lovrencem. Ker je visoko čislal tradicije starih

Tržičanov je v času trpljenja izgovarjal svoja čuvstva o sv. Lovrencu in sebi v nemškem jeziku takole: »Er brannte auch an Feuersglut, — gepeinigt von der Feindesglut; — im Glauben war er einig, — sein Schmerz war aber heilig.«

Na smrt je bil pravzaprav vedno pripravljen. Zadnje tedne življenja jo je kot rešiteljico veselo pričakoval. Na sveto razpelo in Mater božjo je oprl še zadnje ure življenja. »Ni čudno, da se ljudje tako radi drenjajo okrog Marije, ko vedno pomagal« tako je pogosto govoril in milega Zveličarja je z mnogimi vzdihli prosil naj ga skrije v svoje rane. Včasih se je zdelo, da je, truden od bolečin zaspal, a večkrat je na vprašanje le odgovoril: »Ne, nisem spal, le kesanje sem molil!« Bil je na smrt dobro pripravljen, večkrat pokrepčan s sveto popotnico in upravičeno je govoril: »Ne bojim se smrti, sem pripravljen in z veseljem bom stopil, in das riesengroße Jenseits.«

Malo pred smrtjo je zmolil razločno še sveti križev pot, poljubljaj je križ, zahvaljeval Boga in Marijo za trpljenje. Skoraj umirajoč je zaklical: »Dajte mi zlatih strun!« — In res, ko so zvonovi v jutru 16. februarja 1929 odzdravili Mariji, so zapeli kmalu tudi pokojnemu Luku svojo ubrano, žalostno pesem. Njegova pesem v nebesih je pa, po lepem življenju, pač vesela! —

Za svetega očeta.

Letos 11. februarja so zastopniki sv. Očeta in italijanskega kralja podpisali pogodbo, ki vrača sv. Očetu popolno, njemu dolžno samostojnost in slovesno priznava neodvisnost papeževe »Vatikanske države«. Tega dogodka, ki je velike važnosti za sv. Cerkev, se veseli ves svet.

Sveti Oče praznuje letos tudi svoj zlatomašniški jubilej. Zato je razglasil sveto leto, ki se bo praznovalo po vsem katoliškem svetu in bo zopet odprlo bogate zaklade milosti. O letošnjem svetem letu in o tem kako ga bomo izrabili kar mogoče vsi koristno bo poročala prihodnja številka. Danes pa za svetega Očeta to-le:

Kristusov namestnik je. Vdani mu moramo biti. Najlepše smo njegovi, če nas družijo vez molitve. Zato letos posebno veliko za svetega Očeta molimo. Koncem leta bodo vodili naši škofje zastopstvo slovenskega naroda v Rim, da se tam poklonijo papežu — zlatomašniku. Sprožena in priporočena je misel, da bi ob tej priliki verno slovensko ljudstvo poklonilo svetemu Očetu duhovni šopek. Najbolj ga bo pač vesel. Pojdimo, nabirajmo ta šopek vsi! Kako? Darujmo za svetega Očeta sv. obhajila, sv. maše, razne molitve, obiske sv. Rešnjega Telesa, dobra dela, žrtve itd. Veseli bomo tega šopka sami, ko bomo videli, kako raste število naših dobrih del; vesel ga bo Bog, ker jih bomo darovali za njegovega namestnika; v veliko veselje bo pa tudi svetemu Očetu.

V celi naši škofiji, v vsej Sloveniji, se bo zbiral ta duhovni šopek. Lep in prirčen mora biti! Tudi cvet tržiške župnije naj ne bo najmanjši! In izraz prave udanosti naj bo. Zato bomo ta cvet zbirali tako, da bo imel svoje korenine res v vdanih srcih. Naj ga ne povija napuh. **V ženski kapelici bo z majem poleg Marijinega oltarja stala skrinjica z napisom »Za svetega Očeta«.** V to skrinjico naj vrže vsak, ki povija duhovni šopek Kristusovega namestnika, listek na katerem bodi označeno, kaj je bilo za svetega Očeta res izvršenega. Tudi denarne prispevke lahko spuščate za svetega Očeta kar v to skrinjico. Nekatere osebe so se že same javile, da bodo v svojem okolišu duhovni šopek zbirale. Tudi prav. Nabrano lahko oddajo tudi v skrinjico ali pa v župnem uradu. — Pokažimo zvesto vdanost vidnemu Kristusovemu namestniku!

Razširjajte Cerkevni Glasnik!

Koko j' gspod Vidic u radjo govoru.

(Konec.)

Kej rad b Vam pokazov naš tržišč mest tle pr radjo, pa nism u štont. U Dmžalah še nimajo tačh mašin, de b se po nh tud vidvo, ne samo slišovo. Seveda, k bojo ankat še to knšt pogruntale, poj nav več na svet za obstate, še mn pa u berštath. Ja, poj še doma pod kotram navš več varn pred use sortd zjale.

Kdor je pa glih koj firbčn, koko j u Tržičo, nej pa pogleda ano umaro ta ilustriranga Slovenca od leta 1928. Tam so ane rči, bl ta imenitne s Tržiča, prov lpo namavane, poj popisane.

Se to rečem: Sam se pomujej ankat u Tržč, boš pa vidu, de j use toko, kokr sm povedov, samo še marskej dost levše.]

Ze j pa že jenej, bote rekle. Ja, pa bom res mogu jenate, če b Vam prov rad še ulik povedov. Kaj vočmo, kaj teče, pa nč na reče!

Vi ne morte vedte, koko sm se jest smejov, ha, ha, ha, k so me gspodje naprosile, de grem u radjo tržišče ustorje pravt. Kar skor od smeha sm biv hin, k so m tud tok fajn znal govorite. Pa sm tud to rad naredu:

Sej tud res lubm Tržč,
kokr gnezd soj tč,
čer se zdeluje kosa, čevlč. —

Oznanila za majnik.

1. **Sv. Filip in Jakob**, apostola. Ob 6. uri farna sv. maša. Ob devetih sv. maša pri sv. Jožefu s pridigo za krščansko delavstvo. Vse verno delavstvo je vabljeno, da se sv. maše pri sv. Jožefu v obilnem številu udeleži. Zvečer ob 7.45 pričetek šmarnične pobožnosti s šmarničnim govorom in slovesnimi litanijami.

3. **Najdenje sv. Križa in prvi petek**. Ob 6. uri farna sv. maša in pobožnost kot na vse prve petke.

4. **Sv. Florijan**, obljubljeni praznik za vso župnijo. Ob 6. uri sv. maša z blagoslovom, ob 8. uri sv. maša za požarno brambo, ob 9. uri procesija po navadni poti in potem slovesna sv. maša z leviti. Ves teden, to je od 29. aprila do 5. maja je zjutraj ob 6. uri sv. maša z blagoslovom v smislu obljube.

5. **V. nedelja po veliki noči**. Birmovanje po redu, ki je posebej v tej številki označen. Zjutraj pred 6. sveto mašo. ki je z blagoslovom, skupno sv. obhajilo za moške, ki naj to nedeljo prejmejo sv. obhajilo v obilnem številu za majniško pobožnost. Zadnja sv. maša je škofova, sicer pa bodo sv. maše ob 6., 6.30., 7., 7.30., 8. in še vmes. — Zvečer ob 7. uri bo izpostavljeno Najsvetejše za uro molitve, kot na prvo nedeljo, ob 7.45 pa bo šmarnični govor in pete litanije.

Križev teden. V ponedeljek gre procesija k sv. Jožefu, v torek k sv. Ani, v sredo k sv. Juriju. Odhod iz farne cerkve takoj po šesti sv. maši. Te tri dni bo v farni cerkvi prva sveta maša ob pol šestih, druga ob šestih.

9. **Vnebohod Gospodov**, zapovedan praznik. Ob 6. in 10. uri sv. maša z dvema blagoslovoma. Ob desetih slovesna sv. maša z leviti. Pred deseto sv. mašo se vršita običajni procesiji iz Doline in od Sv. Ane.

10. **Pričetek devetdnevnice na čast svetemu Duhu**. Po šmarnicah se bo molila tozadevna molitev.

12. **Nedelja v osmini vnebohoda Gospodovega**. Služba božja kot vsako nedeljo.

18. **Binkoštna vigilijs**, zapovedan strogi post — zdrček mesnih jedi in pritrganje pri jedi. Po prvi sv. maši je blagoslov krstne vode in nato peta sv. maša.

19. **Binkošti**. Nedelja in zapovedan praznik. Ob 6. in 10. uri sv. maša z dvema blagoslovoma. Pred deseto sv. mašo, ki je slovesna z leviti, bo klicanje sv. Duha.

20. **Binkoštni ponedeljek**, nezapovedan praznik.

Služba božja kot ob nedeljah. Po prvi sveti maši običajna procesija k Sveti Ani, kjer bo običajno opravilo.

22., 24., 25. **Kvaterni dnevi.** V petek je strogi post, v sredo in soboto je pa dovoljeno jesti meso, a dolžni smo si pri jedi pritrpati.

26. **Praznik presv. Trojice in nedelja.** Ta dan preneha doba za velikonočno sv. obhajilo. Kdor ga še ni prejel, naj to upošteva! Ob 9. uri se izpostavi Najsvetejše in se moli ura molitve za duhovnike, kot vsako kvaterno nedeljo. Pred cerkvenimi vrati je pušca za reveže Vincencijeve konference. Sv. maše ob navadnih urah, ob devetih z blagoslovom. Po šmarnicah je darovanje za farne bile.

27. **Velike bile,** ob 5-30, nato pa slovesna črna sv. maša z leviti za umrle farane, posebno še za dobrotnike župne cerkve. Po sveti maši obhod po pokopališču in libera pred pokopališko kapelico.

30. **Praznik sv. Rešnjega Telesa.** Ob 6. uri sveta maša z blagoslovom, ob 8. uri druga, ob 9. uri slovesna peta sv. maša z leviti. Med slovesno sv. mašo običajno darovanje fantov in deklet. Po slovesni sv. maši procesija po navadnem redu in potu. Pri procesiji naj vlada lep red! Cerkvene družbe naj se drže svojih zastav in bander! Kdor ne gre k procesiji naj ne postaja, sebi v sramoto in drugim v zgledovanje, ob cesti!

31. **Sklep šmarnične pobožnosti.** Zadnji šmarnični govor, slovesne litanijske in Te Deum.

To in ono.

Nageljni so v obilici dehteli tudi v letošnjem božjem grobu in v velikonočnem jutru so pozdravljali vstalega Gospoda na velikem oltarju. Bog poplačaj skrb in požrtvovalnost mnogoterih! — Majniška Kraljica, kot kažejo priprave, bo tudi na prestolu našega glavnega oltarja. Lepo obdana s svetjem. Naj nasiplje Marija darežljivosti dobrih duš obilo milosti!

Lep jubilej obhaja naša Vincencijeva konferenca letos. Preteklo je že štirideset let odkar je bila ustanovljena. Proslava se bo vršila v juniju. Več o tem v prihodnji številki.

Majniška pobožnost bo vsak dan, cel mesec, zvečer ob trideset na osem. Ob delavnikih bo berilo in litanijske, ob nedeljah in praznikih ter prvi in zadnji dan maja bo pa šmarnični govor in pete litanijske. Pri petih litanijskih naj poje vsa cerkev odgovore in vmesne pesmi!

Grda razvada pohajati med službo božjo po pokopališču, pride posebno rada do veljave zlasti pri majniški pobožnosti. Proč s tem! Šolski otroci sploh nikdar nimajo pravice pred službo božjo iti na pokopališče. Odrasli jih pa ne pohujšajte. Kdor ne misli iti v cerkev, naj gre raje drugam na izprehod. Če ta grda razvada ne bo prenehala, bo cerkveno predstojništvo prisiljeno napraviti na obeh straneh cerkve vrata, da se bo pokopališče med službo božjo zaklepalo. Pa ta izdatek primerna in potrebna ubogljivost prav lahko prihrani!

Okrasite in uredite grobove na pokopališču, da bo ob birmovanju vse lepo in snažno.

Popoldanska služba božja v maju vsled večerne šmarnične pobožnosti odpade. Z junijem se bo vršila zopet v starem redu. Shode cerkvenih družb nadomestujejo v maju šmarnični nedeljski govori.

Čas za velikonočno sveto obhajilo je še do praznika sv. Trojice, to je do 26. maja. Oni, ki svoje velikonočne dolžnosti še niso morda izpolnili, naj jo do tedaj izpolnijo!

Kapelo poleg mestne tehtnice, katero je oskrbovala pokojna Antonija Ovsenek, je prevzela v nadaljnjo oskrbo njena hčerka.

Stolp sv. Andreja do birme ne more biti še gotov. Mrzlo vreme ni pustilo pravočasno zidarjev na odre.

Zdravstveni dom državnega higienskega zavoda, ki je zgrajen s prispevki države, občine in veleindustrijalcev,

bo slovesno blagoslovljen na binkoštno nedeljo. Program bo sestavil in razglasil poseben odbor, ki je bil zato sestavljen.

Službo organista je, po odhodu prejšnjega k vojakom, nastopil z aprilom g. Martin Planinšek, preje organist pri oo. minoritih v Ptuj.

Viktor Kragl (sestavil po zapiskih svojega očeta, † nadučitelja J. Kragl-a).

Tržiška šola.

(od svojega početka do leta 1905).

(Nadaljevanje).

Izpraznjeno mesto učitelja Janeza Okorn je dobil **učitelj Karl Wider**, rojen v Ljubljani l. 1870; v Trzič je došel 16. septembra 1899 iz Vipave, kjer je dotedaj učiteljeval; l. 1904. je bil imenovan učiteljem na l. mestni ljudski šoli v Ljubljani, kjer je služboval, dokler ni moral iti v vojsko; umrl je v starosti 47 let dne 5. sept. 1917 v Podgorici v Črni gori.

Na Karl Widrovo mesto je došel marca 1904 v Trzič dotedaj na Preski službujoči **učitelj Friderik Repovš**, pravtako Ljubljčan, rojen l. 1878; sedaj je šolski upravitelj na l. državni deški osnovni šoli v Ljubljani.

Izpraznjeno mesto učitelja Janko-ta Cvirn je dobil **učitelj Franc Borštnik**, ki je došel iz Knežaka v Trzič l. 1900; vedno je bil bolan in v bolezenskih dopustih so ga nadomestovali:

a) učitelj Valentin Clemente (rojen l. 1870 v Ljubljani; zadnji čas pred dohodom v Trzič službujoč v Lešah; nazadnje učitelj v Nevljah pri Kamniku, kjer je tudi umrl.)

b) učitelj Janez Kocijančič (rojen l. 1878 blizu Podnarta; sedaj službujoč na l. drž. osnovni deški ljudski šoli v Ljubljani.)

c) učiteljica Alojzija Štebi (rojena l. 1883 v Ljubljani, kjer je bila zadnja leta voditeljica odseka za zaščito dece in mladine pri oddelku za socialno politiko).

Učitelj Borštnik je umrl v Ljubljani dne 26. nov. 1906, star še-le 35 let.

Izpraznjeno mesto učiteljice Ivane Furlan je dobila **učiteljica Zofija Grundner**, ki še danes vzgledno učiteljuje na tržiški šoli.

Izpraznjeno mesto učiteljice Marije Pollak-Wider je dobila provizorična **učiteljica Ana Tomec**, rojena l. 1880 v Ljubljani; v Trziču je službovala od 30. oktobra 1899 do 15. nov. 1903, ko je odšla na c. kr. rudniško šolo v Idrijo. Na njeno mesto je bila imenovana gospa **Jadviga Schwikert**, učiteljica v Št. Lambertu; iz Trziča je odšla na enorazrednico k sv. Ani nad Trzičem.

Na tržiški šoli je v prvem polletju šol. leta 1903/04 službovala kot radovoljka izprašana učiteljska kandidatinja, domačinka, gđ. Franciška Rueh, ki je pa vsled mojitve z uradnikom Varl-om popustila učiteljski stan.

Kakor že omenjeno je bil do l. 1874 na tržiški šoli vsakteri katehet tudi provizorični direktor. Zadnji prov. direktor-dukovnik je bil Jakob Aljaž. Za Aljažem so bili do l. 1905 sledeči gg. duhovniki le kot katehetje na tržiški šoli nastavljeni: Jožef Lavtižar (sept. 1877 do nov. 1878), sedaj župnik v Ratečah pri Kranjski gori. — Jakob Sušnik (nov. 1878 do nov. 1880), † 20. jan. 1892 v Ljubljani. — Janez Molj (24. nov. 1880 do 8. nov. 1883), sedaj kot vpok. župnik v Trzinu. — Avgust Turk (nov. 1883 do 5. marca 1887), † 14. marca 1903 kot župnik v Ihanu. — Rok Marčun (apr. 1887 do sept. 1890), † 23. jul. 1900 kot katehet v Ljubljani. — Jožef Wruss (okt. 1890 do apr. 1893), † 13. nov. 1900 v Rainbach-u na Štajerskem. — Janez Renier (28. avg. 1893 do sept. 1893), sedaj kot vpok. župnik v Krškem. — Anton Antončič (1. dec. 1892 do 1. dec. 1893), † 14. maja 1910 kot župnik v Ihanu. — Franc Špendal, duh. svetnik (v šol. letu 1893/94), † 30. marca kot kanonik v Novem mestu. — Janez Trpin (sept. 1893 do sept. 1896), † 22. avg. 1915 kot župnik v Mošnjah. — Ignacij Nadrah (20. sept. 1896 do

16. avg. 1900), sedaj stolni dekan v Ljubljani. — Jožef Potokar (jun. 1899 do okt. 1901), † 19. jun. 1922 kot župnik v Trzinu. — Jožef Kržišnik (avg. 1900 do okt. 1903), † 7. novembra 1927 kot profesor zgodovine v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano. — Janez Barle (okt. 1901 do 17. jan. 1906), sedaj župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani. — Leonard Zupan (okt. 1903 do 1907), † 26. sept. 1907 kot vpokojenec v Kropi.

S smrtjo nadučitelja Jos. Kragl-a (dne 27. dec. 1905) je izgubila trziška šola svojega prvega stalnega voditelja in obenem so zgubili svojega tovariša na trziški šoli takrat službujoki učitelji: katehet Barle, katehet Zupan, učitelji Borštnik, Miklitsch in Repovš ter učiteljice Borovsky, Schwickert, Wruss, Grundner, Paternoster in Kecelj.

Vsled šolske postave iz leta 1868 in 1869 se je leta 1870 konstituiral tudi v Trzinu krajni šolski svet. Predsedniki krajnega šol. sveta so bili do leta 1905: Stanislav pl. Jabornegg, Anton Globotschnig, Avgust Pichler, Karl Mally, Friderik Raitharek in potem zopet Karl Mally.

Zgodilo se je.

Pod tem naslovom bo prinašal nas list odslej večkrat dogodke vzete iz življenja. Natisnjeno bo marsikaj doživitega, resničnega, pa tudi kaj verodostojno pripovedovanega. Naj bo vse to v zanimivejši obliki za pouk!

1. Revež je. Ker je bolan in zanemarjen tudi sedaj težko dela. Tudi vdovec je že več let. Pa njegova pokojna žena živi v mnogoterem spominu. Že pri poroki sta ta spomin oba izklesala. Tako-le je bilo:

Malo neroden je bil ženin že vso mladost. Zato ga je nevesti mnogoteri odločno odsvetoval. A bila je gluha in slepa. Še pred poročnim oltarjem je bila zares junaška in vztrajna v ljubezni. Poroka je bila naročena za dopoldne s sveto mašo. Še v tistih časih torej, ko so poročenci želeli pri zakramentu sv. zakona prejeti vedno tudi poročni, posebni blagoslov. In tudi še v tistih časih, ko se je moral vsak ženitveni kandidat izkazati duhovniku, ki je poročal s spovednim listkom.

Prišli so s kopico svatov in množico radovednežev v cerkev. Župnik je namignil zaročencema v zakristijo. Listke opravljene sv. spovedi je bilo treba izročiti. Nevesta ga je imela že pripravljenega, ženin ga je v zadregi iskal. Pretaknil je vse žepe, a zastoj. Slednjič je dejal, da ga je pozabil doma. Župnik je malo verjel in je bil kljub zatrdilom neizprosni. Ni bilo drugače, ženin je poklical izmed svatov enega od sorodstva, da je hitel domov po listek. Vse je čakalo. Šepetanja in godrnjanja tudi ni v cerkvi manjkalo. Pa se je vsa napetost še povečala. Sel se je po precejšnji dobi vrnil, a brez listka, kje ga bo našel, ko ga nikjer ni bilo. Odločil je tedaj župnik: »Preje prejmi zakrament svete spovedi, potem moreš prejeti tudi zakrament svetega zakona!« In šla sta gospod župnik in gospod ženin po cerkvi v spovednico. Nevesta je sama čakala toliko časa, da sta se vrnila. Ljudje v cerkvi so pa pričeli že tedaj izgovarjati besede, ki so jih potem še v poznejših časih časih večkrat ponavljali: »Zakaj mu ni ušla?!« Pri poznejših križih so te misli prihajale v glavo tudi ženi, a trpela je, dokler je ni rešila prezgodnja smrt.

Po sedanjih cerkvenih določilih moreta zaročenca veljavno skleniti zakon tudi brez svete spovedi. A milosti tega važnega zakramenta nista tedaj deležna, Zakonska zveza je veljavna, oddaljenost od Boga pa z nevrednim prejemom postane še večja. Pri nas so taki žalostni slučaji silno redki.

Zares veliko mero korajže bi morala imeti nevesta, ki bi upala pred poročni oltar z zaročencem, ki niti zakona ne bi sklenil po opravljeni sv. spovedi, kot ga sklepajo na splošno še vsi katoličani. In še stokrat večjo korajžo bi

imel ženin, ki bi peljal pred poročni oltar nevesto neočiščeno preje v zakramentu svete pokore. Kdor je za verske dolžnosti gluha, tudi za druge gotovo ne bo prida!

V Trzinu poročeni pari l. 1928.

1. **Marinčič Ivan**, stavbeni risar, Ljubljana-Glince in **Mancini Silva**, zasebnica, Vič, poročena 8. januarja.
2. **Jerman Franc**, čevljarški pomočnik, Trzin 242 in **Arnež Antonija**, delavka, poročena 28. januarja.
3. **Zupan Ivan**, posestnik, Trzin 219 in **Pušavc Doroteja**, trg. pomočnica, Slap 44, poročena 8. februarja.
4. **Bergant Janez**, oskrbnik koč, Sv. Ana-Koče in **Meglič Marija**, posest. hči, Dolina 51, poročena 14. febr.
5. **Miklavčič Janez**, posestnik, Hušča 1 in **Smolej Marija**, prešivalka, Bistrica 58, poročena 15. februarja.
6. **Remic Adolf**, trgovec, Mirna peč 23, in **Vrabič Pavla**, učiteljica, Bistrica, poročena 15. februarja.
7. **Kralj Jožef**, krojaški mojster, Trzin 159 in **Globočnik Marija**, prešivalka, Trzin 207, poročena 14. aprila.
8. **Stritih Anton**, krojaški mojster, Bistrica 50 in **Osebek Anica**, šivilja, Trzin 92 poročena 28. aprila.
9. **Žerjav Karol**, žagovodja, Dolina in **Šimnovec Elizabeta**, hišna, Dolina-Grad, poročena 5. maja.
10. **Burger Jožef**, ključavničar, Pristava 7 in **Jež Jožefa**, delavka, Trzin 200, poročena 5. maja.
11. **Knific Janez**, delavec Trzin 189 in **Fertin Angela**, delavka, Trzin 186, poročena 5. maja.
12. **Košutnik Karol**, delavec, Trzin 40 in **Verhovnik Marija**, delavka, Trzin 66, poročena 12. maja.
13. **Porenta Janez**, usnjarski delavec, Trzin 36 in **Kurent Terezija**, služkinja, Trzin 102, poročena 22. maja.
14. **Šarabon Anton**, delavec, Trzin 187 in **Zupan Elizabeta**, delavka, Trzin 241, poročena 26. maja.
15. **Perko Franc**, delavec, Trzin 234 in **Zore Francka**, delavka, Trzin 10, poročena 26. maja.
16. **Kvas Jožef**, delavec, Slap in **Jakopin Pavla**, delavka, Trzin 241, poročena 26. maja.
17. **Dobrin Peter**, čevljar, Trzin 165 in **Pintar Ana**, delavka, Trzin 241, poročena 26. maja.
18. **Pogačar Peter**, ključavničar, Trzin 248 in **Kosmač Agata**, Trzin 241, poročena 28. maja.
19. **Pipenbacher Gojmir**, zasebni uradnik, Ljubljana, Dunajska cesta 28, in **Zdenka Marija Repič**, gradbena tehničarka, Ljubljana, Rutarjeva ulica 9, poročena 16. junija.
20. **Fink Anton**, delavec, Križe 7 in **Štacin Ema**, delavka, Trzin 246, poročena 1. julija.
21. **Ropret Ciril**, delavec, Slap 111 in **Vighil Ana**, delavka, Slap 43, poročena 1. julija.
22. **Veber Matevž**, delavec, Trzin 48 in **Luskovnik Ana**, delavka, Trzin 48, poročena 15. julija.
23. **Stopar Ivan**, učitelj, Trzin in **Marica Verdir**, učiteljica, Trzin 91, poročena 28. julija.
24. **Kuhar Franc**, delavec, Dolina 100 in **Meglič Marija**, delavka, Dolina 117, poročena 29. julija.
25. **Vončina Edgar**, strokovni učitelj, Trzin in **Tiringar Marija**, privat. uradnica, Slap 41, poročena 4. avg.
26. **Rakovc Ivan**, brivec, Sava 148 in **Tišler Jožefa**, socarica, Trzin 245, poročena 15. avgusta.

Župnik izreka ljubemu Bogu za vrnjeno zdravje, vsem župljanom za obilne molitve in naklonjenost, g. zdravniku dr. Pancetu za požrtvovalno zdravniško pomoč, iskreno zahvalo.

Rodbina Ovsenek se pristrčno zahvaljuje vsem, ki so izkazovali ljubezen pokojni materi ob bolezni in posebej vsem, ki so jo tako častno spremljali na njeni zadnji poti.